

Barota Mihály

(Bököny, 1922. november 12.)

Középiskolai tanulmányait Nyíregyházán, a Királyi Katolikus Gimnáziumban kezdte, majd a Tanítóképzőben folytatta. Az oklevél megszerzése után Nyírderzsben kezdett tanítani. 1950-ben került vissza Nyíregyházára, ahol előbb diákotthon-vezető, majd tanulmányi felügyelő lett. Egerben általános iskolai tanári, Debrecenben középiskolai tanári képesítést szerzett. 1954-ben újságíró lett, a megyei napilap szerkesztőségébe került. A szorosabban vett újságírói munka mellett rendszeresen publikált novellákat is az újságban. Már ugyanebben az évben egy Debrecenben kiadott antológiában is szerepelt Szigetlakók című elbeszélésével (Túl a Tiszán. Szerkesztette: Durkó Mátyás és Kiss Tamás. Debrecen, 1954).

1956 az ő kibontakozó pályáján is törést eredményezett. A forradalmi eseményekben való részvétele miatt egy év börtönbüntetésre ítélték, s kiszabadulása után pedagógusként is, íróként is hosszú időre periférikus helyzetbe szorult. Végül egy gyermek és ifjúságvédő intézetben kapott állást, s csak 1968-tól taníthatott újra, előbb a Kossuth Lajos, majd a Bánki Donát szakközépiskolában. Nyugdíjazása után, 1983-ban, családi okokból Szombathelyre költözött.

Önálló művei: Bölcső és katedra. Nyíregyháza, 1972; Túri Sándor. Nyíregyháza, 1981; Ház a Mosonyi utcában, Bp. 1989; Diákélet Pannóniában, Szombathely, 1991; Szigetlakók, Nyíregyháza, 1992.

Lásd még: Bököny, Nyírderzs

Irodalom:

Páll Géza: Barota Mihály: Bölcső és katedra. Kelet-Magyarország, 1972. december 10. Bodnár István: Ház a Mosonyi utcában. Kelet-Magyarország, 1989. december 16.

/Katona Béla: Szabolcs-Szatmár-Bereg irodalmi topográfiája, I. Nyíregyháza: Jósa Múz. 1996./